

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

16. – 23. listopadu 2025

47 / 2025

33. neděle v mezidobí

Poslední týdny liturgického roku spojujeme se závěrem Ježíšova veřejného vystoupení. Tato neděle prezentuje eschatologické výroky, tedy slova o posledních věcech člověka a světa (někdy mluvíme o apokalypse, v řečtině znamená odhalení, zjevení). Klíčové jsou dvě věci: blahobyť není samozřejmostí a Bůh má náš život ve svých rukou.

VSTUPNÍ MODLITBA

Věčný Bože, ty jsi původce všeho dobra; vyslyš naše prosby a dej, ať služba tobě je naší stálou radostí, neboť opravdové štěstí člověka je v tom, že ti může celým svým životem sloužit. Skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Mal 3,19-20a

Malachiášovo proroctví zaznívá po návratu z Babylonského zajetí (po 539 př. Kr.). Kritizuje především nekvalitní vedení bohoslužeb odrážející skleslost, rezignaci a zklamání. Vrcholem proroctví je závěrečné zaslíbení dne Hospodinova, který docení jednání spravedlivých.

ŽALM 98 Odp.: **Přišel Hospodin, aby spravoval národy podle práva.**

„Hospodin spravuje zemi ve spravedlnosti.“ Chvála je zpěvem těch, kteří poznali, že Bůh je dobrý. I dnes se máme připojit k této radosti.

2. ČTENÍ – 2 Sol 3,7-12

Tento list vznikl jako oprava apokalyptických očekávání, která si nesla místní komunita křesťanů. Bylo třeba precizovat nejen teologii, ale také praktická jednání. Mnozí totiž přestali v očekávání konce světa pracovat anebo propadli strachu...

EVANGELIUM – Lk 21,5-19

Lukášovo evangelium je koncipováno tak, že po Ježíšově vstupu do Jeruzaléma a kontroverzi s farizeji přichází vrcholná scéna – dar vdovy dávající v chrámové pokladně Bohu vše, co má. Na to naváže náš text a rozvine se do eschatologické řeči. Po ní již nastupuje pašijový příběh.

K ZAMYŠLENÍ

Konec světa je děsivým obrazem. Mnohokrát v dějinách se lidé domnívali, že to právě nastalo. Příkladem jsou hnutí zmiňovaná kolem roku 1000 n. l. nebo spojená s husitstvím. Kristus ale necítil na vystrašení lidí, jak to dnes sledujeme u populistických hnutí, když na strach odpovídají nerealistickými sliby. Ježíš mluví ke komunitě svých následovníků, dává jim rady a dodává odvalu. Neskrývá náročnost posledních dnů. Upozorňuje na několik věcí: Povstanou falešní či prolhaní zachránci, budou útoky na následovníky Krista, bude ve světě strach... Ježíš ale povzbuzuje učedníky, aby obavám a strachu nepropadli. Posledním pánem dějin není Zlo (srov. první čtení), ale Bůh. Je to čas, kdy se blíží konečné vítězství Boha, dobra, spravedlnosti. Když zakoušíme hrůzy obtížné doby, platí stejná povzbuzení. Blíží se čas naší osobní záchrany.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 17. – 22. 11.

PONĚLÍ – 1 Mak 1,10-15; Žl 119; **Lk 18,35-43**

Náš Pán vrací i dnes zrak. Je třeba si přiznat, že v mnoha ohledech jsem nevidomý. Kéž prohlédnu a od této chvíle jdu za ním!

ÚTERÝ – 2 Mak 6,18-31; Žl 3; **Lk 19,1-10**

Ježíš i dnes hledá a zachraňuje, co zahynulo. Je to jeho vlastnost. To jen my jsme se svými falešnými představami o Bohu vzdálení...

STŘEDA – 2 Mak 7,1.20-31; Žl 17; **Lk 19,11-28**

Nemáme někdy snahu Ježíšovu zvěst opatrnicky před druhými ukrývat, zakopávat? V tom případě se nikdy nerozmnoží!

ČTVRTEK – 1 Mak 2,15-29; Žl 50; **Lk 19,41-44**

Ježíšův lidský soucit může pohnout naší lhostejností a přesyceností. Kéž bychom poznali, že k pravému pokoji vede skromnost...

PÁTEK – 1 Mak 4,36-37.52-59; 1 Kron 29; **Lk 19,45-48**

Ježíš každý den učí v chrámě, který si předtím „vyčistil“. Nemáme i my odložit vše, co brání, abychom mu mohli opravdově naslouchat?

SOBOTA – 1 Mak 6,1-13; Žl 9; **Lk 20,27-40**

Vykonstruovaný případ, kterým chtěli Ježíše nachytat. Nezapomínám se i já „mrtvými otázkami“? Nezatěžuj mi pohled na „Boha živých“?

*Ani vlas z hlavy se vám neztratí.
Trpělivostí zachráníte svou duši.*

Hlas církve

Poselství papeže Lva XIV. k 9. Světovému dni chudých

(33. neděle v mezidobí, 16. listopadu; pokračování)

Toto je pravidlo víry a tajemství naděje: všechny pozemské statky, hmotné věci, světské radosti, hospodářský blahobyt, byť jsou důležité, nestačí k tomu, aby srdce bylo šťastné. Bohatství často klame a vede k dramatickým situacím chudoby, především k přesvědčení, že Boha nepotřebujeme a že můžeme žít nezávisle na něm. Na mysli člověku vytanou slova sv. Augustina: „Všechna tvá naděje ať je v Bohu: pociťuj, že ho potřebuješ, abys byl jím naplněn. Bez něho ti všechno, co budeš mít, poslouží jen k tomu, abys byl ještě prázdnější“.

Křesťanská naděje, na kterou odkazuje Boží slovo, je jistotou na cestě životem, protože nezávisí na lidské síle, ale na příslibu Boha, který je vždy věrný. Proto křesťané již od počátku chtěli naději ztotožnit se symbolem kotvy, která nabízí stabilitu a bezpečí. Křesťanská naděje je jako kotva, která připoutává naše srdce k zaslíbení Pána Ježíše, který nás spasil svou smrtí a vzkříšením a který se k nám znovu vrátí. Tato naděje nadále ukazuje jako skutečný horizont života „nová nebesa“ a „novou zemi“ (2 Petr 3,13), kde existence všech tvorů najde svůj skutečný smysl, protože naše pravá vlast je v nebesích (srov. Flp 3,20).

Boží město nás tedy zavazuje k péči o města lidská. Ta se mu musí od nynějška začít podobat. Naděje, podporovaná Boží láskou, kterou nám Duch Svatý vlévá do srdce (srov. Řím 5,5), proměňuje lidské srdce v úrodnou půdu, kde může klíčit láska k životu tohoto světa. Tradice církve neustále potvrzuje cyklický vztah mezi třemi teologálními ctnostmi: vírou, nadějí a láskou. Naděje se rodí z víry, která ji živí a udržuje, na základě lásky, která je matkou všech ctností. A lásku potřebujeme dnes, právě teď. Není to zaslíbení, ale skutečnost, na kterou se díváme s radostí a odpovědností – týká se nás a směřuje naše rozhodnutí ke společnému dobru. Kdo naopak postrádá lásku, postrádá nejen víru a naději, ale bere naději i svému bližnímu.

Biblická výzva k naději s sebou tedy nese povinnost bezodkladně převzít konsekventní odpovědnost v dějinách. Láska je totiž „největším sociálním příkázáním“ (Katechismus katolické církve, 1889). Chudoba má strukturální příčiny, které je třeba řešit a odstranit. Než se tak stane, jsme všichni povoláni k vytváření nových znamení naděje, která budou svědčit o křesťanské lásce, jak to činili mnozí svatí a svaté v každé době. Například nemocnice a školy jsou instituce, které byly vytvořeny, aby vyjadřovaly přijetí nejslabších a nejvíce opomíjených.

(dokončení příště)

Bohoslužby v týdnu 16. – 23. 11. 2025 – Týn nad Vlt. a okolí

Den: **mše sv.:** **slaví se:**

Neděle 16. 11.

33. neděle v mezidobí

Světový den chudých

Sbírka na křesťanská média

8.00 - Slabčice (bs)

9.30 Týn nad Vltavou

11.00 - Chrástany; Zálší (bs)

Pondělí 17. 11. 17.00 památka sv. Alžběty Uherské

Úterý 18. 11. 16.30 - Hartmanice

Středa 19. 11. 17.00 po mši sv. **společenství seniorů**

Čtvrtek 20. 11. 17.00

Pátek 21. 11. 17.00 pam. Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Sobota 22. 11. památka sv. Cecílie

15.30 - Modrá Hůrka

17.00 - Neznašov

Neděle 23. 11. **Slavnost Ježíše Krista Krále**

8.00 - Slabčice

9.30 Týn nad Vltavou,

11.00 - Zálší; Chrástany (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

➤ **Diecézní setkání mládeže** proběhne 21. - 22. 11. 2025 na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích. Všechny potřebné informace jsou na webu ktispromlade.cz.

Pamatuj, láskyplná Panno Maria, že nikdy nebylo slýcháno,

abys opustila toho, kdo se utíkal pod tvou ochranu,

kdo vzýval tvou moc, kdo prosil o tvou přímluvu.

V této důvěře se také já k tobě utíkám, Panno Panen a Matko.

K tobě přicházím, před tebou stojím já, kající hříšník.

Dobrá Matko Slova, neodvracej se od mých slov,

ale slyš je a vyslyš. Amen.

(Modlitba sv. Bernarda)

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz